Nr. 116. Poznań, poniedziałek 10. października 1927. IX. Rok.

RYNEK DRZEWNY

ORGAN DLA HANDLU I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

OFICJALNY ORGAN GIEŁDY DRZEWNEJ W BYDGOSZCZY, OFICJALNY ORGAN ZWIĄZKU PRZEMYSŁOWCÓW DRZEWNYCH W POZNANIU, OFICJALNY ORGAN KURSU HANDLU DRZEWEM W BYDGOSZCZY.

WYCHODZI W PONIEDZIAŁKI, ŚRODY I PIĄTKI.

PRZEDPŁATA na październik 1927 r. wynosi: w Poznaniu przy odbiorze z ekspedycji: 4.— złote. Na pocztach 4.19 złote. Pod opaską wprost z ekspedycji w kraju i w wolnem mieście Gdańsku: 4.70 złote. Pod opaską za granicą (oprócz Gdańska): 6.— złotych. Numer pojedyńczy kosztuje: w Poznaniu w Ekspedycji 30 groszy. Z przesyłką pocztową w kraju i w wolnem mieście Gdańsku 40 groszy. Zagranicą 60 groszy.

Redakcja, Administracja, Ekspedycja „RYNKU DRZEWNEGO“: Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 1820.
Drukarnia: Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 3406.
Konta bieżące: Konto P. K. O. 206377. Bank Handlowy w Warszawie Oddział w Poznaniu. Bank Przemysłowców Poznań. Bank Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego w Poznaniu.

OGŁOSZENIA: Za tekstem: 20 gr. od miejsca milimetr (strona czterołamowa) W tekście zaś lub przed tekstem: 45 gr. od miejsca milimetr. (strona dwułamowa) OGŁOSZENIA: Z tabelkami o 30 procent więcej. Przy większych i kilkakrotnych ogłoszeniach stosowny rabat Dla poszukuj. posad przy jednorazowem ogłoszeniu 30 proc., przy dwurazowem 40 proc. i przy trzyrazowem 60 proc. rabatu. — Każda nowa podwyżka obowiązuje wszystkie już przyjęte ogłoszenia od dnia — zmiany cen bez uprzedniego zawiadomienia —

ZBIGNIEW HRYNIEWIECKI.

W odpowiedzi na artykuł p. posła Bobowskiego „Na marginesie artykułu o „Braku jedności wśród naszych sfer drzewnych“.

Zanim przystąpię do odparcia zarzutów wysuniętych przez p. posła Bobowskiego w związku z mym artykułem o „Braku jedności wśród naszych sfer drzewnych“, pozwolę sobie tutaj, jako jeden ze stałych współpracowników „Rynku Drzewnego“ wyrazić żywe zadowolenie, z powodu podjęcia przez p. posła polemiki, niestety tak rzadkiej na łamach naszego pisma, której brak mocno daje się odczuwać i świadczy poniekąd o ospałości w sferach naszego przemysłu i handlu drzewnego. Jak w każdej dziedzinie, tak i w dziedzinie przemysłu i handlu drzewnego muszą zachodzić kwestje sporne, oraz nawet nieraz znaczne różnice zapatrywań, które często w drodze dyskusji i wymiany zdań mogą być wyjaśnione, co niewątpliwie tylko korzystnie odbije się na całokształcie współżycia i interesów w branży drzewnej.

Wychodząc zatem z takiego założenia postaram się poniżej odpowiedzieć i odeprzeć niektóre z postawionych mi zarzutów, zaznaczając jednak z góry, że nie mam zamiaru przesądzać sprawy i upierać się przy raz wypowiedzianem zdaniu.

W artykule p. Bobowskiego spotyka mnie przedewszystkiem zarzut nieścisłości, w sprawozdaniu z konferencji Bydgoskiej, które jak twierdzi autor „odbiegają daleko od stanu faktycznego“. Niestety zurzutu tego nie mogę wprost osobiście odeprzeć, a winę ewentualnych nieścisłości ponoszą po części sami organizatorowie wspomnianej konferencji, nie zawiadomiwszy o niej redakcji naszego pisma i nie prosząc na zebranie jego współpracownika, któryby, jako naoczny świadek, być może inaczej ujął sprawę i sprawozdanie nie byłoby tak nieścisłe jak to twierdzi p. B. Niestety tak się nie stało, i pismo nasze było zmuszone czerpać z innych źródeł chcąc zadość uczynić swemu obowiązkowi dziennikarskiemu, a mianowicie obowiązkowi informowania swych czytelników w miarę środków i możności, o wszystkich zdarzeniach i wiadomościach mających związek z reprezentowaną przez pismo dziedziną życia gospodarczego. Dlatego też dowiedziawszy się o odbytej konferencji, zwróciłem się po informacje do jednego z jej uczestników, który i dziś podtrzymuje prawdziwość udzielonych mi wiadomości, sam jednak pragnie pozostać nadal w ukryciu. Wobec tego trudno mi tutaj zbić postawione mi zarzuty nieścisłości gołosłownem jedynie twierdzeniem, że polegają one na prawdzie i dlatego sąd otem pozostawiam uczestnikom zebrania z których może zechce się kto wypowiedzieć w tym względzie. Zaznaczyć mogę tutaj tylko, że dotyczących informacji udzielił mi fachowiec, jeden z wybitniejszych działaczy i przedstawicieli naszego wielkopolskiego przemysłu drzewnego, którego prawdomowności trudno mi kwestjonować, tembardziej, że protokół przedłożony przez p. B. jest b. ogólnikowy nie dający wcale poglądu na dyskusję i wypowiedziane w toku tejże zdania i sądy, co do których właśnie zarzuca mi p. B. nieścisłość, gdyż jeżeli rozchodzi się o całość sprawozdania to pokrywa się on w zupełności z nadesłanym protokołem.

Np. co do punktu trzeciego w protokole znajdujemy: „Punkt trzeci porządku obrad załatwiono w myśl propozycji p. przewodniczącego (w jaki sposób załatwiono? w myśl jakiej propozycji?)

Dalej znów czytamy, że była poruszona kwestja przyciągnięcia do współpracy Giełdy drzewnej, co do czego przewodniczący był odmiennego zdania i t. d., czyż z tego nie wynika, że jeśli była mowa o Giełdzie to tem samem i o jej prezydencie? Nie trzyba chyba w tym wypadku chwytać za słowa, twierdząc, że nazwisko p. Podczaskiego nie padło w dyskusji, być może, lecz zdaje się o niego specjalnie się rozchodziło.

Obok tych jednak zarzutów nieścisłości sprawozdania, p. B. stawia również zarzuty natury ogólniejszej, które wymagają pewnego wyjaśnienia. Między innemi twierdzi p. B., że „w chęci zupełnie fałszywego przedstawienia przebiegu posiedzenia, ujawniają się tendencje, których cechą właśnie jest wywołanie „braku jedności wśród naszych sfer drzewnych“. Ani „Rynek Drzewny“ jako taki, ani chyba mnie nie można posądzać o tendencję szerzenia zamętu wśród sfer drzewnych, czego dowodem służyć może dotychczasowa moja praca dziennikarska w „Rynku“ nacechowana zdaje się jedynie myślą o dobro i rozwój naszego

przemysłu drzewnego, oraz troską o silny i jednolity stan kupiectwa drzewnego. Jeżeli natomiast zarzut ten skierowany jest przeciw osobie, która udzieliła mi informacji z przebiegu zebrania, to ostatecznie wystarczyło by wymienić jej nazwisko, aby przekonać o bezpodstawności takiego zarzutu, który występuje tem jaskrawiej, jeżeli uprzytomnimy sobie, że pomimo zastrzeżeń „że nikt z mówców, ani **przewodniczący** nie urządzał ataków przeciw Radzie Naczelnej" w dalszym ciągu swego artykułu p. B. pisze: „Błędnem jest mniemanie autora artykułu wzgl. jego informatora, że tylko Pomorze idzie luzem, gdzyż są inne organizacje drzewne w Polsce, które dotychczas nie zgłosiły akcesu do Rady Naczelnej. Wiadomem autorowi artykułu będzie, że znikoma (tylko) część zorganizowanego przemysłu drzewnego naszej dzielnicy jest członkiem Rady Naczelnej. I kto tej znikomej części dał mandat reprezentowania i występowania w imieniu tegoż przemysłu przed Radą Naczelną? Kto dalej powierzył Radzie Naczelnej obowiązek, reprezentowania u władz centralnych przemysłu drzewnego dzielnicy zachodniej? Wedle moich informacji u wiarygodnych źródeł, nikt. Wiem, że Związki niezrzeszone są zgodne współpracować z każdą organizacją, jako równi z równemi, nie poddając się majoryzacji czynników tych, które zastępują bezwzględnie zasadę wywozu drewna okrągłego". Proszę mi wybaczyć, ale według zrozumienia cały ten ustęp jest złożony z samych nielogiczności, a nawet paradoksów. Abstrachując bowiem od tego, że zbija on twierdzenie, jakoby p. B. nie urządzał ataków przeciwko R. N., gdyż jest on sam atakiem przeciw niej, ale gdzież tu dopatrzeć się tej jedności w przemyśle drzewnym? Czy w tem, że, jak to twierdzi p. B. „nie tylko Pomorze idzie luzem", czy też w pytaniu: „Kto powierzył R. N. obowiązek reprezentowania i t. d.". Chyba to wszystko potwierdza właśnie postawione przezemnie twierdzenie, że w przemyśle drzewnym brak jedności i to bardzo nawet. A dalej sam zarzut skierowany przeciw Radzie Naczelnej, na jakichże oparty zasadach? Przecież „Ogólno Państwowy Zjazd Przemysłowców i Kupców Drzewnych w Warszawie", który się odbył z inicjatywy Ministerstwa Przemysłu i Handlu, na którym było przecież reprezentowane i Pomorze, uznał Radę Naczelną jako centralną organizację Związków Drzewnych, powierzając jej nie tylko reprezentację przemysłu i handlu drzewnego na zewnątrz ale też i przeprowadzenie rezolucji powziętych na Zjeździe. A trudno chyba odmówić im w tym względzie kompetencji i raczej należy uważać za wichrzycieli tych, którzy idą przeciw rezzlucjom Zjazdu.

Dopóki wszystkie Związki i organizacje drzewne nie będą zrzeszone w jednej centralnej organizacji, dopóty mówić można i trzeba o braku jedności, tembardziej jeżeli przypomnimy sobie uchwaloną **jednomyślnie** na Zjeździe rezolucję:

1. Zjazd wzywa wszystkich przemysłowców drzewnych, nie należących do Związków, aby niezwłocznie przystąpili do odnośnych organizacji terytorjalnych, zrzeszonych w Radzie Naczelnej Związków Drzewnych.

2. Zjazd wzywa wszystkich członków zrzeszeń drzewnych, by stale i silnie popierali działalność tychże, nietylko świadczeniami pieniężnemi, umożliwiającemi utrzymanie aparatów pracy na potrzebnej wyżynie, lecz także czynną współpracą intelektualną i organizacyjną.

3. Zjazd uważa Zjednoczenie Zrzeszeń Drzewnych w Radzie Naczelnej Związków Drzewnych za nienaruszalną i najistotniejszą podstawę organizacji przemysłu drzewnego i wzywa wszystkie zrzeszenia, by działalność Rady Naczelnej udzielały stałego, wydajnego poparcia materjalnego, intelektualnego i organizacyjnego.

Powyższe mówi chyba samo za siebie i jeżeli p. B. twierdzi że większość organizacji nie należy do Rady Naczelnej, to może by był tak łaskaw je wymienić. O ile mnie bowiem jest wiadomem to tylko „Związek Właścicieli Tartaków i Kupców Drzewnych w Bydgoszczy" stanowi tę wiekszość godną N. B. napiętnowania.

Również bezpodstawnym jest zarzut skierowany przeciw R. Naczelnej, jako organizacji upełnomocnionej przez Zjazd, jako by ta reprezentowała bezwzględną zasadę wywozu drewna okrągłego, jeżeli Zjazd w jednej z rezolucji uchwalił domagania się od Rządu zupełnego zakazu wywozu drewna okrągłego do Niemiec. A zresztą w którego przemysłowca drzewnego, nale-

---

ZBIGNIEW HRYNIEWIĘCKI.

Zwyczaje handlowe w handlu drzewem.

(Ciąg dalszy)

XII. Przeciętne miary (wymiary).

§ 52. O ile przy sprzedaży podano przeciętną długość określeniem „od . . . do . . .", np. „od 23 do 24 stóp", natenczas sprzedający winien dostarczyć (drewno o przeciętnej długości) najmniej 23 stopy, kupujący zaś nie jest obowiązany do odebrania (drewna) powyżej 24 stóp (długości).

O ile podano dwa wymiary długości, związane ukośną kreską z góry do dołu idącą kreskę, to sprzedający jest obowiązany dostawić (drewno o przeciętnej długości) równej średnicy pomiędzy obydwoma liczbami; np. 23/24 stóp równe $23^1/_2$, przyczem sprzedający ma jeszcze prawo, przy tego rodzaju umowie dostarczyć drewno, (którego przeciętna długość) o $^1/_8$ stopy wynosi mniej lub więcej.

O ile długość oznaczono dokładnie, np. 23 lub $23^1/_2$ natenczas należy trzymać się ściśle (podanych wymiarów).

§ 53. Te same przepisy obowiązują przy transakcjach zawartych na zasadzie przeciętnej miąższości np. od 23 do 24, 23, $23^1/_2$, 23/4 stóp sześciennych w przeciętu.

§ 54. O ile zawarto umowę na zasadzie przeciętnych wymiarów grubości podanych w calach, np. „7 do 8 cali", „7/8 cali", „$7^1/_2$ cala", natenczas znajdują odpowiednie zastosowanie postanowienia § 52.

Przy określeniu np. „7/8 cala" odchylenie nie powinno przekraczać $^1/_8$ cala § 55. Określenie „circa" upoważnia sprzedającego do dostawy — $^1/_8$ stopy na długości, $^1/_8$ stopy sześciennej na masie i $^1/_8$ cala na grubości mniej lub więcej.

§ 56. Odchylenie od umówionych przeciętnych wymiarów, o ile nie są one b. znaczne, można w ten sposób usunąć, że przy nieodpowiedniej przeciętnej długości wyłącza się sztuki najkrótsze, a przy nieodpowiedniej przeciętnej grubości — sztuki najcieńsze.

O ile równocześnie i długość i grubość jest za niska, natenczas usunąć należy sztuki najkrótsze i najcieńsze.

B) Handel drewnem „wybranem"*).

I. Zapłata.

§ 57. Zapłata ceny kupna winna nastąpić przy transakcjach na miejscu, również przy kupnie „per cassa" wzgl. „za gotówkę", w przeciągu dni 10 od dnia przekazania towaru, a przy transakcjach z miejsca na miejsce w przeciągu 10 dni po wysłaniu towarów, faktury i listy (wykazu), gotówką z potrąceniem $1^1/_2$% dyskonta.

O ile umowę zawarto z klauzulą „z ręki do ręki" (Zug um Zug) lub też zapłatą (natychmiastową) w za-

*) W oryginale „Handel mit gebrakten Hölzern".

żącego do R. N. jest interesie podtrzymywać wywóz drewna w stanie okrągłym przy równoczesnym zamknięciu granicy dla wywozu materjałów tartych. Chyba żadnemu na tem nie zależy?

Również nie jasnem jest dlaczego by współpraca Giełdy Drzewnej w Bydgoszczy, w sprawie uregulowania naszego exportu drzewnego była niepożądaną i wymaga bliższego sprecyzowania.

Tak samo nie powinny pozostać w ukryciu te „wszelkie ulgi i udogodnienia dotyczące przemysłu drzewnego naszej dzielnicy" które „są dziełem organizacji Bydgoskiej i Pomorskiej" które osiągnięto w przeciwstawieniu do „bierności w pracy Rady Naczelnej".

Amerykański standard mat. tartych drzew iglastych.

Nadmierna ilość i różnorodność przepisów oraz wskazówek, odnoszących się do gatunkowania materjałów leśnych w Półn. Ameryce, tłómaczy się przedewszystkiem bogactwem drzewostanu w tym kraju, a w związku z tem, istnieniem wielu gatunków drzew. Również wpływa na to okoliczność, że poszczególne standardy wychodziły nietylko z łona stowarzyszeń przemysłowców leśnych lecz też wydawały je niektóre stany (prowincje), zarządy koleji żelaznych i nawet więksi właściciele zakładów tartacznych. Niejednokrotnie zwoływane kongresy, mające na celu unormowanie owych standardów, przyczyniły się wprawdzie nieco do ujednostajnienia w zakresie gatunkowania mat. leśnych, jednakowoż stwierdzić należy, że pozostała jeszcze w St. Zjednoczonych względnie znaczna ilość standardów. Najlepiej opracowanym ze strony fachowej i posiadającym duże znaczenie w eksporcie drewna jest standard Stowarzyszenia Przemysłowców Leśnych w Kalifornji, który obejmuje w swym zakresie nast. gatunki drzew:

Sosnę kaliforn. — California white pine (pinus ponderosa)
„ cukrową — Sugar pine (pinus lambertiana)
Daglezję — Donglas fir (pseudo tsuga taxifolia)
„ białą — Cohite fir (abies coneolor)
„ czerwoną — Red fir (abies magnifica).

Reguły umieszczone w wspomnianym standardzie, określają, między innemi, wady mat. tartych, które, jako najważniejsze, przytacza się 16.

I. Bark pocket — ślady kory, częściowo lub całkowicie wrośniętej w miąższ deski.

II. Cheks — podłużne pęknięcia; utworzenie się podłużnych szczelin w miąższu deski, które przechodzą przez kręgi roczne. Tworzą się w skutek nieodpowiedniego suszenia materjału. Zazwyczaj linja pęknięcia przebiega powierzchnię deski, nie czyniąc głębokich bruzd.

III. Cross breaks — (dosł. poprzeczne zerwanie) poprzeczne pęknięcie włókien w masie drzewnej pod wpływem nierównomiernego wysychania lub też wskutek działaniá czynników natury technicznej.

IV. Cross grain — nierówne uwarstwienie, co w obszerniejszem określeniu oznacza, że włókna masy drzewnej nie leżą równolegle do osi lub do płaszczyzny deski.

V. Decay — gnicie, zgnilizna; rozkład tkanek drzewnych, spowodowany utworzeniem grzybków. Odróżnić należy dwa rodzaje zgnilizny: a) wstępną (incipient) i wewnętrzną czyli głęboką, również określa się jako „typową" (adraneed, typcal).

VI. Discoloration (stain) — zanik właściwej barwy, który przenika do wewnętrznych włókien i nadaje im nienaturalny koolor. Zazwyczaj obarwienie takie posiada odcień błękitny względnie bronzowy. Zanik właściwej barwy bywa trojaki: słaby, średni i silny. Utrata koloru w słabym stopniu nie wpływa nader ujemnie na jakość materjału; może on służyć do celów mniej ważnych bez potrzeby nadania mu sztucznie właściwego ubarwienia.

VII. Holes — dziury, otwory, ślady stoczenia przez robaki i t. p. — bywają wylotowe i głuche (zamknięte). Wady te powstają przeważnie wskutek wypadania sęków, śladów usuniętych gwoździ i innych czynników natury technicznej oraz organicznej.

VIII. Imperfect manufacture — niedostateczna obróbka; określa wszystkie wady, które powstają przy tarciu kłód oraz podczas dalszej przeróbki ich w warsztatach tartacznych, zwłaszcza podczas heblowania i szpuntowania desek. Niedokładności obróbki bywają:

---

mian za dowody załadowania, natenczas zapłatę uiścić należy gotówką natychmiast przy przekazaniu towarów, faktury i listy (wykazu), z potrąceniem $1^1/_2\%$ dyskonta.

Przy transportach kolejowych lub drogami wodnemi zapłatę uiszcza się (gotówką) z potrąceniem $1^1/_2\%$ (dyskonta) lub wydaniem weksla w zamian za dowody załadowania.

§ 58. Jeżeli umówiono zapłatę przy pomocy akceptu (wekslem), to termin zapłaty tegoż liczy się od dnia przekazania, wzgl. wysyłki towaru i faktury (porówn. § 57). Koszta opłaty stemplowej, weksla ponosi sprzedający.

§ 59. Przy sprzedażach z miejsca na miejsce, przy których przewoźne (należność za przewóz) włączono w cenę kupna, winien odbiorca towarów zapłacić gotówką należne przewoźne lub jego resztę, a wyłożoną sumę potrącić z ceny kupna.

Od wyłożonych należności za przewóz nie może liczyć sobie jednak kupujący żadnych odsetków lub też potrąceń dyskonta.

§ 60. Prowizja jest płatną:

a) przy sprzedażach za gotówkę, natychmiast po wpłaceniu należności z rachunku.

b) przy sprzedażach z wyznaczonym terminem płatności, po wpłynięciu całej należności z rachunku, o ile sprzedający nie zawinił przy ściąganiu należności.

Udzielone prolongaty zapłaty, które nie były przewidziane w kontrakcie, w odniesieniu do należności i płatności prowizji należy uważać za równoczesne z uskutecznieniem zapłaty.

II. Dostawa.

§ 61. Przy sprzedaży „loco (frei) kolej" lub „franco wagon" winien sprzedający dostarczyć towar do wagonu najbliższej stacji wysyłkowej.

Przy sprzedaży „loco (frei) X" lub „franco X" miejscem wypełnienia umowy jest „X".

Przy sprzedaży „loco (frei) lub franco wagon X" miejscem wypełnienia umowy jest miejsce załadowania, jednak koszta przewozu do „X" ponosi sprzedający.

We wszystkich wypadkach koszta wyładowania ponosi kupujący.

§ 62. O ile umówiono dostawę z „pierwszą wodą", winien sprzedający w przeciągu czterech tygodni po spłynięciu kry lub też otwarciu żeglugi uskutecznić załadowanie.

III. Przejęcie przez odbicie młotkiem.

§ 63. Przez odbicie młotkiem zostaje uznany materjał jako odpowiadający umowie pod względem jakości i wymiaru. Pozostaje jedynie zastrzeżonem stwierdzenie ilości i prawidłowości dymensji.

(Ciąg dalszy nastąpi).

a) chipped grain — zadraśnięte włókno; część powierzchni deski posiada rysy na krótkiej przestrzeni, poniżej linji cięcia.

b) torn grain — wyrwane włókno; pęk włókien jest wyrwany wskutek wadliwego heblowania.

c) loosened grain — osłabione włókno; włókna deski nie są wzajemnie ściśle zwarte.

d) raisened grain — faliste włókno; nierówna (falista) powierzchnia cheblowanej deski.

e) skip — opuszczenie; nieheblowana część powierzchni deski (większe opuszczenie), lub niedostatecznie oheblowana (mniejsze opuszczenie).

f) hit i miss — zacięcia i przeskoki; płaszczyzna deski nie jest równomiernie oheblowana, ponieważ wykazuje kolejność opuszczeń noża heblarskiego.

g) miss matsched material — mat. tarty, nie posiadający geometrycznie równą linję grzbietu, wskutek czego grzbiet deski nie przylega dokładnie we wszystkich punktach stycznych do należycie oheblowanej płaszczyzny innej deski.

h) maschine gauge — wyżłobienie, poprzeczna brózda; tworzy się wówczas, jeśli deskę hebluje się nadal już po osiągnięciu właściwej grubości oraz z powodu wad technicznych w warsztacie heblarskim np jeżeli deska, będąca w ruchu, chwilowo zatrzymała się.

i) maschine burn — wypalenia inaczej zwęglenie się masy drzewnej wskutek zatrzymania się silnie ogrzanych nożów heblarskich.

k) misent lumber — mat. tarty, nie posiadający jednolitej grubości wzdłuż całej powierzchni, co zdarza się wówczas, jeśli praca piły jest niedokładną, a mianowicie, wykazuje w ruchu pewne odchylenia (wahania),

IX. Knots — sęki; rozróżniają się pod względem rozmiarów, kształtów, jakości oraz układu.

Rozmiary sęków w mat. tartych drzew iglastych bywają: drobne (pin, $^1/_2$" w średnicy), średnie i wielkie (ponad $1^1/_2$" w średnicy).

Kształty sęków są następujące: okrągłe, podłużne (od środka płaszczyzny deski do jej brzegu) oraz rogowe (horn, nie sięga brzegu i posiada kształt wydłużony). Pod względem jakości dzielą się sęki na:

a) zdrowe, czyli takie, które są znacznie twardsze od masy drzewnej deski, w której się znajdują.

(Dokończenie nastąpi).

SPRAWOZDANIA HANDLOWE.

KONJUNKTURA NIEMIECKA.

Istota przyczyny i przebieg konjunktury niemieckiej wobec rozpoczynającego się u nas nowego sezonu wysuwają się na czoło zagadnień naszego gospodarstwa drzewnego. Jak już dawniej stwierdziliśmy, gospodarstwo niemieckie zasilone zostało przez kapitał zagraniczny w wysokości 3 miljardów marek niemieckich, co w swych skutkach wywołało wszystkie te objawy życia gospodarczego, które określamy mianem konjunktury, udzielającej się naszemu rynkowi drzewnemu w postaci nieznanego dotychczas zapotrzebowania drzewa wszelkiego rodzaju.

Nasuwa się jednak raz po raz pytanie,czy ten rozwój w Niemczech jest tylko przejściową formą zakwitnięcia życia gospodarczego, czy też mamy do czynienia z zjawiskiem stałem? Wobec tego nakreślić musimy w krótkich zarysach stan obecny gospodarstwa niemieckiego i widoki na jego bliski rozwój.

Jeszcze z początkiem roku bieżącego panowało przekonanie, że linja rozwoju gopodarczego Niemiec pójdzie prosto bez załamań. Tymczasem już na początku stycznia Bank Rzeszy łącznie z ministerstwem skarbu stanęli na stanowisku, że zasilenie kapitałami zagranicznymi organizmu gospodarczego Niemiec doszło do granicy najwyższej i że w interesie niezawisłosci gospodarczej Niemiec konieczne są środki obrony przed napływem dalszych obcych pieniędzy. Opinja ta znalazła swój zewnętrzny wyraz w postaci ustalenia podatku na kapitały, przechodzące z zagranicy, które to postanowienie prawie momentalnie poskutkowało, wstrzymując ich dopływ.

W międzyczasie Bank Rzeszy poczynił cały szereg posunięć w kierunku odzyskania wpływów na rynku pieniężnym, co się jemu dopieru wtedy udało, gdy zdecydował się na na restrykcje kredytowe w formie nielombardowania od połowy maja żadnych nowych obiigacji przemysłowych. Skutki były, jak wiadomo, fatalne dla niemieckiego rynku akcyjnego, lecz za cenę tych strat prywatnych sfer, Bank Rzerzy uzyskał znów kierownictwo na wewnętrznym rynku kredytowem. Jednak dla gospodarstwa drzewnego oznaczały te posunięcia pierwsze załamanie optymizmu, panującego dotychczas niepodzielnie na rynku drzewnym.

Oprócz rozważań jedynie bankowo technicznych Banku Rzerzy, sfery kierownicze mają do rozwiązania jeszcze ważniejsze zadanie. Od miesięcy już wskazuje niemiecka opinja publiczna na to, że zaciągnięte zagranicą kredyty zużyte zostają w głównej części na podniesienie konsumcji wewnętrznej, podczas gdy eksport pozostaje bez zmiany. I właśnie w tym objawie leży jądro zagadnienia kształtowania się konjunktury niemieckiej. Dotychczasowy bowiem niedobór niemieckiego bilansu handlowego coraz bardziej rosnący, pokrywany był z pożyczek zaciągniętych zagranicą i Niemcy stanęli przed tem wielkiem zagadnieniem, czy utrzymać dalej utrudnienia napływu kapitału zagranicznego czy godzić się na jego lokatę w Niemczech. Obrali tę pierwszą koncepcję, nie chcąc dalej naruszać swych rezerw złotych w Banku Rzeszy.

Tymczasem muszą myśleć nad tem, by zaciągnięte pożyczki amortyzować gdyż są one przeważnie krótkoterminowe Trzeba je będzie spłacać na równi z coraz większemi zobowiązaniami nałożonemi Niemcom z tytułu spłat Davesa.

Zdaniem prezydenta Banku Rzeszy, Schachta, oraz całego szeregu innych osobistości, zajmujących kierownicze stanowiska w życiu gospodarczem, nadszedł moment wstrzymania dalszego napływu zagranicznych pieniędzy, co równoznaczy z zahamowaniem dotychczasowego rozmachu życia gospodarczego. **Niemcy bronią się przed nadmiernym napływem obcych kapitałów, lecz jedynie ze względów walutowych a nie gospodarczych, stwarzając jednocześnie pewną ciasnotę na rynku pieniężnym celem poprawy bilansu handlowego.**

Streszczając nasze wywody stwierdzić nam wypada, że rozmach, udzielający się Niemcom jeszcze na początku roku bieżącego, stanowczo zachwiał się nieco. Ocena sytuacji obecnej przez Niemców samych jest bardzo niejednolita. Niektórzy twierdzą, że punkt kulminacyjny konjunktury już minął, większość temu przeczy.

Teraz w odniesieniu do naszego rynku drzewnego stwierdzić nam wypada, że ten bezgraniczny optymizm, udzielający się większości naszego kupiectwa drzewnego, jest tylko po części uzasadniony. Jak to bowiem wyżej wywodziliśmy, z chwilą wycofywania obcych kapitałów, lokowanych w Niemczech wewnętrzna konsumcja ich rynku, będzie stale malała stwarzając w końcu próżnię dla naszego eksportu. **Nie wiadomo jeszcze całkiem, jakie postanowienia poweźmie rząd niemiecki celem wyrównania bilansu płatniczego, balansowanego obecnie pożyczkami zagranicznemi.** Jedyną bodaj drogą jest dźwignięcie eksportu towarów uszlachetnionych wśród których drzewo bez wątpienia odgrywa dużą rolę, co jednak jeszcze najzupełniej nie upoważnia do tak różowej oceny zbytu do Niemiec jak to się chwilowo dzieje. **Już w interesie samoobrony przed zalewem kredytowym Niemcy będą musieli ograniczyć napływ kapitałów obcych. W jakiej formie to nastąpi niewia-**

domo. I to właśnie powinno zmusić nasze sfery drzewne do chłodniejszej oceny konjunktury przychodzącej z Niemiec.

W. Ruszkowski.

RYNKI KRAJOWE.

Wyniki sprzedaży drewna użytkowego i opałowego w nadleśnictwach państwowych.

Nadleśnictwo Państwowe Rychtal D. L. P. Poznań.
Licytacja w dniu 27. września 1927 r.

Brzoza szczapy opałowe	za mp.	15.33	zł
Sosna III kl.	za m³	35.63	„
„ IV „	„	31.10	„
„ szczapy opałowe	za mp.	15.93	„
„ wałki opałowe	„	13.00	„
Świerk szczapy opałowe	„	14 50	„

Nadleśnictwo Państwowe Durowo D. L. P. Poznań.
Licytacja w dniu 27. września 1927 r.

Brzoza szczapy opałowe	za mp.	11.00	zł
„ wałki opałowe	„	9.00	„
Osika szczapy opałowe	„	7.50	„
„ wałki opałowe	„	6.00	„
Sosna szczapy opałowe	„	10.89	„
„ wałki opałowe	„	8.60	„

Notowania oficjalnej Giełdy Zbożowej w Poznaniu:

Cena za 100 kg. netto franco stacja załad., ładunki całowagonowe, dostawa natychmiastowa.

dnia 8. 10. na żyto: r., 1927 37.75 — 38.75 zł

WARSZAWA, 6. 10. Ze wszystkich dyrekcji leśnych nadchodzą wiadomości o wielkim popycie ze strony importerów zagranicznych na papierówkę świerkową. Oczekują, że eksport papierówki, który znacznie przekraczał zdolność produkcyjną naszych lasów, rozwinie się w sezonie 1927/28 r. do nadmiernych rozmiarów, o ile rząd w interesie krajowej wytwórczości celulozy i papieru — nie położy temu tamy, drogą odpowiednich opłat wywozowych. Tendencja na papierówkę jest bardzo mocna. Firmy eksportowe żądają za 1 mp papierówki świerkowej 3.80 — 4 dol. franco wagon stacje pograniczne Makoszowa, Piotrowice i Zbąszyń. Są oferty jeszcze wyższe, zwłaszcza z okręgu wileńskiego. Szybkie uregulowanie sprawy eksportu papierówki leży w interesie rządu i krajowego przemysłu przetwórczego.

Notowania dewiz z dnia 8. października 1927 r.

Obsługa radjotelegraficzna P. A. T-icznej.

Dewiza	Stopa dyskont.	Parytet w zł	Notowania za	w Warszawie	Gdańsku	Berlinie	Londynie	Nowym Jorku	Paryżu	Pradze	Zurychu	Wiedniu
Warszawa	8	—	100 zł	—	57,72	46,35	43,50	—	—	—	58	79,30
Poznań	8	—	100 zł	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Gdańsk	6	113.00	100 Gd. gld.	—	—	81,31	—	—	—	—	—	—
Berlin	6	123.45	100 R. M.	—	—	—	20,41 1/4	—	607	—	123,67 1/2	168,75
Belgja	5 1/2	72.07	100 fr. belg.	—	—	58,34	34,96	13,93	355,—	—	72,25	98,53
Bukareszt	6	100	100 l.	—	—	—	782	—	15,90	—	3,24	439 1/4
Budapeszt	6	90.67	100 pengo	—	—	73,30	27,83 1/2	—	—	—	90,75	123,50
Holandja	3 1/2	208.31	100 gld. hol.	358,70	—	167,96	12,14	40,12 1/2	1021,75	—	208	283,66
Kopenhaga	5	138.88	100 k. d.	—	—	112,29	18,08 1/4	26,40	671,50	—	138,95	189,59
Londyn	4 1/2	25.22	1 funt ster.	43,54	25,07 3/4	20,397	—	4,86 7/8	124,02	—	25,24 7/8	34,44 3/4
Nowy Jork	3 1/2	5.18	1 dolar	8,93	—	4,188,5	4,87	—	25,47	—	5,18,60	707,35
Paryż	5	100	100 fr. franc.	35,13	—	16,445	124,02	3,92 3/4	—	—	20,36	27,77
Praga	5	105.01	100 k. czesk.	26,50	—	12,412	164,25	—	75,50	—	15,37	20,95 3/4
Rzym	7	100	100 l.	—	—	22.90	89,12	5,46 1/2	139,25	—	28,34	38,70
Szwajcarja	3 1/2	100	100 fr. szwajc	172,45	—	80,76	25,24 3/4	19,28 3/4	491,25	—	—	136,40
Sztokholm	4	138.88	100 k. szw.	—	—	112,75	18,17	26,93	682,50	—	139,60	—
Wiedeń	6 1/2	72.936	100 szyling	126,21	—	59,11	34,51	—	359	—	73,17 1/2	—

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE

Komunikat Związku Przemysłowców Drzewnych w Poznaniu.

Zebranie członków Rady Naczelnej Związków Drzewnych w Polsce odbędzie się w Warszawie w dniu 17-go bm. z następującym porządkiem obrad:

1) sprawozdanie z działalności Rady i sprawozdanie finansowe.
2) sprawa rozszerzenia działalności Rady.
3) stosunek Rady Naczelnej do Rządu.
4) wolne wnioski.

Jak wiadomo, delegatami do Rady Naczelnej z ramienia Związku Przemysłowców Drzewnych w Poznaniu są: Pp. Bolesław Bystrzycki, Leopold Kolski oraz — zastępca p. Jan Lisek.

Wolne wnioski należy zgłaszać na ręce Zarządu Związku Przemysłowców Drzewnych w Poznaniu do dnia 11-go bm.

Aktualności drzewne.

Wobec rozpoczynającego się w dniach najbliższych sezonu rębnego 1927/28 r. oczekują przed 15 b. m. załatwienia przez czynniki miarodajne memorjału wschodnio-małopolskich przemysłowców drzewnych. Poza przytoczonemi przez prasę punktami memorjału — chodzi kontrahentom małopolskim również o to, aby cenę kupna drzewa na pniu, rozłożoną na 8—10 rat miesięcznych i oprocentowaną według norm Banku Polskiego, skarb państwa mógł zabezpieczyć na objektach przemysłowych przedsiębiorcy, poczem po wpłaceniu pierwszej raty kontrahent mógłby swobodnie dysponować drzewem.

Z poglądem tym zgadzają się niektóre sfery zainteresowane, zwłaszcza wobec wielkich strat przemysłu drzewnego Małop. Wsch. wskutek powodzi. Jak mówią, obecnie umowy eksploatacyjne mają być z tego samego powodu przedłużone o 2 lata.

Handel drzewny na Wileńszczyźnie.

Na rynku drzewnym w Wileńszczyźnie panuje w dalszym bardzo ożywiony ruch, co przypisać należy w dużej mierze pomyślnej konjunkturze wywozowej. Ceny mają tendencję wybitnie zwyżkową. Ceny na drzewo z lasów państwowych w ciągu dwóch ostatnich miesięcy podniosły się o 30 procent, papierówka o 10 procent, kopalniaki o 5, a drzewo tarte o 10 procent. Wskutek silnego wywozu drzewa przeważnie w stanie nieobrobionym do Łotwy i Niemiec, odczuć można coraz dotkliwszy brak

surowca, który się daje odczuć szczególnie fabrykom papieru i tartakom. Ostatnio związek właścicieli tartaków w Wilnie zwrócił się do swej centrali w Warszawie z prośbą o inwencję u władz rządowych, by te zaprowadziły wysokie prohibicyjne cła wywozowe na drzewo surow.., gdyż wobec ogołocenia rynku z surowca, położenie tej gałęzi przemysłu jest niesłychanie ciężkie. Właściciele lasów sprzeciwiają się jednak temu, twierdząc że przy obecnej konjunkturze kalkuluje się przedewszystkiem wywóz drzewa w stanie surowym.

Polsko - Belgijskie tow. dla impregnacji drzewa w Warszawie. Kapitał akcyjny 1,600,000, amortyz. 301.512, rezerwa na gwarancję trwałości 127.263. Dochód z fabrykacji i różnic kursowych 1.192.999 zł. Czysty zysk 294.771. Dywidenoę 10 zł. od akcji 100 zł. od 1 października r. b. wypłaca kasa tow. ul. Wspólna 23.

Sp. akc. drzewnego przemysłu i handlu w Warszawie. Kapit. załad. 600,000, zapasowy 179.467, amortyz. 106.930, fundusz asekur. 60.005 zł.

Wiór zakłady przemysłu drzewnego sp. akc. w Warszawie. Kapit. zakł. 200.000 zł. zapasowy 67.812, amortyz. 147.559; strata 14.926.

Poldor, sp. akc. przemysłu i handlu drzewn. Kapit. akcyj. 250.000, rezerwowy 6.906 zł. W wydatkach wykazano wynagrodzenie zarządu 21.512, dyrekcji 10.509. Wynik za r. z.: straty 103.724 zł.

Oikos, zakłady przemysłu i budow. drzewnego we Lwowie. Kapitał akcyjny 2.625000, rezerwowy 1.362.642. amortyzac. 146.058, zł. Zysk do podziału 117.962 zł.

Zakłady Impregnacyjne, sp. akc. w Katowicach. Kapit. akcyj. 500.000, rezerwy 2.310, fundusze zabezp. gwarancji 63.806, różnice kursowe 181.486, zysk za ostatnie dwulecie 88.192 zł.

Horacy, zakłady pr emysłowo-drzewne w Warszawie przy kapitale 100,000 zł. wykazują stratę 17.383 zł.

Górnośląskie tow. akc. przemysłu drzewnego w Tarnowskicc Górach. Kaoit. zakł. 330.000, rezerwy 37.883. Wierzyciele i banki 3.300.722. Po odpisach dość poważnych bilans wykazuje czysty zysk zł. 42 518 zł.

Agahell, przemysł drzewny, sp. akc Kapitał akcyjny 500.000, rezerwowy 9.319 zł., wierzyciele zł. 9.068.600, weksle 5.070.909 zł. Po potrąceniu strat z lat dawn., zysk za r. z. zł. 109.535.

Mikuliczyn, zakłady przem. drzewnego, sp. akc. przy kapitale akcyjn. 120.000, fund. rezerw. 15.468. Zysk 5.540 zł.

Poznańska sp. drzewna, tow. akc. w Poznaniu. Kapit. zakładowy 900.000, rezerwowy 33.911 zł., amortyz. 26.991, niepodjęta dywidenda 34.662. Czysty zysk do podziału 95.792 zł.

Górnośląska fabr. celulozy w Czułowie. Kapit. zakład. 600.000, rezerwowy 300.000, specjalna rezerwa 300.000, amortyz. 381.302. Dochód brutto 507.709, strata na różnicach kursowych 122.307, inne straty 331.028. Wynik: czysty zysk 40.207 zł.

KALENDARZ TERMINOWY

SPRZEDAŻY DREWNA ZARZĄDÓW LEŚNYCH,

ogłaszających swe sprzedaże w Rynku Drzewnym.

S = submisja
L = licytacja
W = z wolnej ręki

Termin dnia	Termin godz.	Miejscowość (lokal sprzedaży)	w. = Województwo d. = Dyrekcja Lasów Państw.	Rodzaj drewna	klasa	Dłużyce sztuk	Dłużyce m³	Kopalniaki i inne użytkowe m³	Kopalniaki i inne użytkowe mp.	Drewno opałowe mp.	Bliższe szczegóły W R.D. Nr.	Bliższe szczegóły ogłoszenie Nr.	Rodz. sprz.	Uwagi
12. X. 27.	11⁰⁰	Państw. Nadl. Błędno (kancelarja)	d. - toruńska						7906,65		113	1231	S	
13. X. 27.	10⁰⁰	Państw. Nadl. Hubińskie (kancelarja)	d. - łucka						6600,-		112	1224	L	(karpina)
	12⁰⁰	D. L. P. Łuck (kancelarja)	d. - łucka								111	1218	L	w celu sprzedaży drewna na pniu
18. X. 27.	9⁰⁰	P. N. Przewodnik (oberża Szczepański, Przewodn.)	d.- bydgoska								94	1063	L	na drewno użytk. i opal.
20. X. 27.	12⁰⁰	D. L. P. Łuck (kancelarja Nadl. Ostrogskiego)	d. - łucka								113	1226	L	w celu sprzedaży drewna na pniu.
	12⁰⁰	Państw. N. Jagiellońskie (kancelarja)	d. - białow.	sosna świerk			42,24		872,30	2106,-	115	1251	L	
24. X. 27.	11⁰⁰	Państw. Bank Rolny Wydział Parcelacyjny	w. - warsz.								114	1236	S	w celu sprzed. drzewostanu na obsz. 950 ha.
25. X. 27.	12⁰⁰	D. L. P. Siedlce (kancelarja)	d. - siedl.								112	1225	L	na sprzedaż materjałów tartych, drewna w stanie wyrob. papierówki oraz drewna opałowego.
8. XI. 27.	9⁰⁰	P. N. Przewodnik (oberża Szczepański, Przewodn.)	d.- bydgoska								94	1063	L	na drewno użytk. i opal.
22. XI. 27.	9⁰⁰	P. N. Przewodnik (oberża Szczepański, Przewodn.)	d.- bydgoska								94	1063	L	na drewno użytk. i opal.
6. XII. 27.	9⁰⁰	P. N. Przewodnik (oberża Szczepański, Przewodn.)	d.- bydgoska								94	1063	L	na drewno użytk. i opal.

Redaktor odpowiedzialny za dział Rynku Drzewnego Józef Ziółkowski, za dział ogłoszeń i administrację wydawnictwa Edmund Barts

Sosn. progów kolejowych

profilu pruskiego I i II kl. obrabianych według przepisów niemieckiej kolei państwowej, przynajmniej z 3 stron ociosanych, 50.000 sztuk do szybkiej dostawy, poszukuje się celem kupna. Oferty od firm tylko dobrych i zdolnych do dostawy uprasza się pod Nr. **1254** do Eksp. Rynku Drzewn.

Poszukuje się

lokomobilę

ca 150 P. S.

używanej, zupełnie do używania zdatnej w polskim obwodzie celnym dla tartaku w Gdańsku.

Oferty pod Nr. **1256** do Administracji Rynku Drzewnego.

KUPUJEMY

materiał stolarski i budowlany

wszelkich gatunków. Całe produkcje tartaczne i drzewostany. Zezwolenia wwozowe posiadamy. 1203

J. Engländer & Co., Holzgrosshandlung

STETTIN, Grüne Schanze 16.

Telegr.-Adr.: ENGLÄNDERCO, STETTIN. — Telefon Nr. 12-63

Tartak parowy i stolarnia mechaniczna

Bolesława Żebrowskiego w Mławie

1257 **SPRZEDA**

w blokach olszyny stolarskiej ca 100 m³

dębiny stolarskiej ca 50 m³

DRUKARNIA RYNKU DRZEWNEGO I PRZEGLĄDU LEŚNICZEGO T. z o. p.

Wykonuje wszelkie zamówienia, jako to: formularze, kwity, asygnaty, bloki, karty wizytowe, zaproszenia, afisze, oraz dzieła każdego rodzaju. — Wykonanie szybkie i staranne po cenach nader przystępnych.

POZNAŃ. WIELKIE GARBARY 20

TELEFON Nr. 3406 - - - - - - - - TELEFON Nr. 3406.

Nadleśnictwo Państwowe Oborniki

LICYTACJA ogłoszona na 6. października 27. **odbędzie się 20. X. 27.**

1258 Nadleśniczy Państwowy.

Wyszło z druku dzieło

„Lasy i Leśnictwo w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej".

Opracowane przez Profesora U. P. Juljana Rafalskiego. Poleca i przyjmuje zamówienia w bardzo ograniczonej ilości

Adm. Rynku Drzewnego i Przeglądu Leśniczego.

Cena **10 zł.** prócz kosztów przesyłki
Dla naszych prenumeratorów **15%** rabatu.

Okrąglaki,

kopalniaki, słupy telegraficzne, zręby i drzewostany na pniu

kupujemy przy wysokich zaliczkach.

J. Engländer & Co., Holzgrosshandlung

STETTIN, Grüne Schanze 16. 1204

Telegr.-Adr.: ENGLÄNDERCO, STETTIN. — Telefon Nr. 12-63.

Koszyki na jastrzębie
Zatrzaski na lisy 7
Zatrzaski na króliki

poleca

Administr. Rynku Drzewnego
Składnica Narzędzi Leśnych
Poznań, W. Garbary 20.
Telefon 1820.

ŻEGLARZ POLSKI

TYGODNIK

poświęcony sprawom żeglugi morskiej i rzecznej ze szczególnem uwzględnieniem potrzeb i zadań ŻEGLUGI POLSKIEJ.

Szósty rok istnienia! **Szósty rok istnienia!**

Podróże morskie i sport wodny. Kronika portowa.

Kronika światowa żeglugi i budowy okrętów.

Prenumerata „Żeglarza Polskiego" wynosi rocznie **8** zł.; półroczn. **4** zł.; kwartaln. **2** zł., łącznie z miesięcznikiem „Morze", ilustrowanym organem Ligi Morskiej i Rzecznej, **13,50** zł. rocznie, **7** zł. półrocznie, **3,50** zł. kwartalnie.

Adr. Red. i Admin.: Tczew, ul. Hallera 17. - Konto P. K. O. 170044.

Okazowe numery na żądanie. 8

Almanach Żeglarza Polskiego 1927-28.

bogato ilustrowana książka podręczna

Cena 4,- zł., dla prenum. rocznych **2,50 zł.**

Czcionkami Drukarni Rynku Drzewnego T. z o. p. Poznań ulica Wielkie Garbary nr. 20.